Lietas Nr. 11130005119
K71-0391-19/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2019. gada 1. februārī

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Stāmeri,
piedaloties prokurorei V. Žērbelei
un aizstāvei K. Milbergai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, būdams ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra spriedumu sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi (spriedums ir stājies spēkā 2018. gada 27. novembrī), neskatoties uz to, ka ar Ieslodzījumu vietu pārvaldes ierakstīto vēstuli viņš bija uzaicināts ierasties Jēkabpils cietumā 2018. gada 21. decembrī īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai, izvairījās no iepriekš minētā tiesas piespriestā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas, jo 2018. gada 21. decembrī Jēkabpils cietumā neieradās un neinformēja cietuma administrāciju par neierašanās iemesliem.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu, jo apsūdzētais, būdams sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā neierodoties brīvības atņemšanas vietā, izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsoda izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vienu reizi sodīts (citas sodāmības par apsūdzētā iepriekš izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas). Proti, apsūdzētais bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi. Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra spriedums ir stājies spēkā 2018. gada 27. novembrī (lietas 5.-8. lapas). Apsūdzētajam pašlaik ir trīsdesmit astoņi gadi. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 18. lapa). Apsūdzētā apgādībā atrodas viens nepilngadīgs bērns (lietas 21. lapa). Apsūdzētais pašlaik izcieš īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra sprieduma. Apsūdzētais līdz īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai saskaņā ar viņa tiesai norādītajām ziņām ir strādājis gadījuma darbus. Apsūdzētajam pēc viņa tiesai norādītajām ziņām ir problemātiska alkoholisko dzērienu lietošana.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā to, ka bez notiesāšanas ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra spriedumu apsūdzētā rīcībā nebūtu Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst noziedzīgā nodarījuma recidīvu kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā.

Krimināllikuma 312. panta sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar brīvības atņemšanu.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret

jurisdikciju, kas ir saistīts ar izvairīšanos no soda izciešanas, kā arī ņemot vērā ziņas par apsūdzētā personību, proti, ka apsūdzētais jau ir sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, secina, ka soda mērķis šajā gadījumā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu kādu citu no attiecīgā panta daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, proti, naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izvairījies no viņam piespriestā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas, secina, ka soda mērķis šajā gadījumā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu arī īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, bet apsūdzētā rīcībā netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, secina, ka apsūdzētajam brīvības atņemšanas sods ir nosakāms zem attiecīgā panta sankcijas vidējās robežas, proti, piecu mēnešu apmērā.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis visu sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais īslaicīgās brīvības atņemšanas soda laiks uz krimināllietas iztiesāšanas dienu – 21 diena), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā krimināllietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, to, ka šajā krimināllietā apsūdzētā rīcībā netika konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ar šo spriedumu apsūdzētajam noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta otro daļu galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – brīvības atņemšana uz pieciem mēnešiem 15 dienām.

Tiesa, ņemot vērā ar šo spriedumu apsūdzētajam noteiktā soda veidu un apmēru, neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, un to, ka šajā krimināllietā apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka konkrētajā gadījumā, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir taisnīgs, un tas atbilst Krimināllikuma 51. pantā izvirzītajām prasībām par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir iepriekš izvairījies no viņam piespriestā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas, secina, ka ir pietiekams pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no brīvības atņemšanas soda izciešanas pēc šā sprieduma. Tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, secina, ka šajā gadījumā bez drošības līdzekļa – apcietinājuma cits drošības līdzeklis nevar nodrošināt, lai apsūdzētais neizvairītos no šā sprieduma izpildīšanas. Tādēļ tiesa, lai nodrošinātu konkrētā sprieduma izpildi, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā ir piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums. Brīvības atņemšanas soda sākums apsūdzētajam ir skaitāms no drošības līdzekļa – apcietinājuma piemērošanas dienas šajā kriminālprocesā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523. panta pirmo un 1.[1] daļu, 527., 528., 529. pantu un 530. panta pirmo daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu minētajam sodam daļēji pievienot neizciesto sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. novembra sprieduma un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem piecpadsmit (15) dienām.

Piemērot /pers.A/kriminālprocesā drošības līdzekli – apcietinājumu.

Brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no 2019. gada 1. februāra.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurore, apsūdzētais vai aizstāve 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A. Melbergs